

BLAUWVOETJEUGDVERBOND (BJV), voortzetting van het Algemeen Diets Jeugdverbond (ADJV) van 1957 tot '61.

Op 8 september 1957 had te Antwerpen een verbondsvergadering van het ADJV plaats. Daar traden de Katholieke Jeugdscharen Jong-Vlaanderen (KJJV) tot deze jeugdbeweging toe, die haar naam veranderde in Blauwvoetjeugdverbond (BJV) om een bredere actie, ook op het platteland (de groepen van de KJJV), te vergemakkelijken. In wezen werd er verder niets gewijzigd. Op die

verbondsvergadering werd Staf Vermeire tot verbondsleider herkozen, met als adjunct Guido van In, die in december 1957 ontslag nam.

In juli 1958 organiseerde het BJV, op initiatief van J.L. de Meester, hoofddienstleider Vorming, daarna verbondsleider van het BJV, de eerste naoorlogse Verschaeve-bedevaart naar Solbad-Hall in Oostenrijk.

Op 18 mei 1958 nam Staf Vermeire ontslag als verbondsleider en benoemde in zijn plaats J.L. de Meester, in afwachting van de verbondsvergadering die deze benoeming moest bekrachtigen. De vele activiteiten van de v.z.w. Jeugdzorg, waarvan Staf Vermeire voorzitter, was, gelden als motivering voor dit ontslag.

Het BJV gaf als orgaan verder De Blauwvoet uit en een reeks gestencilde bladen, o.m. Blauwvoetnieuws (Kontich), Het Groene Vendel (Antwerpen) en Zending. Het BJV-Dienstblad kwam tot 141 nummers. Intussen was de vertrouwde leiding erg uitgedund, de innerlijke eenheid en tucht zoek geraakt en de „concurrentie” van het „nieuwe” Vlaams-nationaal Jeugdverbond (VNJ) sterk voelbaar.

De verbondsraad die op 1 oktober 1961 te Wakken bijeen was, besloot unaniem het BJV te ontbinden, daar het „verworden zoals het is, geen bestaansreden meer heeft”. Bovendien namen alle verbondsraadsleden solidair ontslag. Dit was dan het einde van deze organisatie. Sommigen zetten op beperkte schaal de actie voort in het nieuw opgericht Algemeen Diets Jongerenverbond (ADJoV).

LITERATUUR: *Dienstblad van het Blauwvoetjeugdverbond*,
20-111
STAF VERMEIRE